

N:o 259.

Af herr **A. A. Eriksson** i Rödsta, i anledning af Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag innefattande särskilda bestämmelser om arrende af viss jord å landet inom Norrland och Dalarne.

Inom vissa delar af Norrland är den gemensamma betesrätten bibehållen, i det hela byalags kreatur å byns skogsmark gemensamt beta, ofta utan särskild tillsyn; under sådana förhållanden kan det blifva mycket betungande för en arrendator, därest den i Kungl. Maj:ts proposition n:o 10, angående lag, innefattande särskilda bestämmelser om arrende af viss jord å landet inom Norrland och Dalarne, paragraf 22, oförändrad antages.

Ty det synes af stadgandet i nämnda paragraf, som en arrendator kunde förbjudas att å skogsmarken utan vård släppa sina kreatur, då däremot öfriga ej arrendatorer inom samma by ej kunna förhindras därtill; hvarför arrendatorn fräntages rätt till det gemensamma betet, hvilket för en arrendator i många fall är af stor betydelse.

Ett i viss mån liknande förslag framlades 1903 af Kungl. Maj:t, men afslogs af Riksdagen.

På grund häraf får jag yrka

att Riksdagen måtte besluta sådan ändring i 22 § i det genom Kungl. proposition n:o 10 framlagda förslaget om arrende för viss jord i Norrland och Dalarne, att förenämnda missförhållande undanröjes.

Stockholm den 20 april 1907.

A. A. Eriksson.